

Per Mariam ad Cristum – Máriával Krisztushoz

A rózsafüzér

Minden nagy világvallás rendelkezik olyan imalánccal, amit használva az aktuális vallás alapelveivel és mondanivalójával ismerkedhet meg az azt gyakorló, miközben hite egyféle "meditációs technikáját" gyakorolja. Van ilyenje a buddhizmusnak 108 szemmel (vagy 36-tal), van az iszlámnak, 33 szemmel, de van a kereszténységnek is. Ez a Rózsafüzér.

Ezt láthatjuk a templomba járó öreg nénikék, nagymamáink kezében, de láthattuk már történelmi képeken is, Hunyadi János kardján és a ferencesek derekán található kötél-övön is.

Lényegét tekintve a rózsafüzér egy imádság-sorozat, egy meditációs, elmélyedési, imádságos módszer, ami

Jézus életének és szenvedéstörténetének rövid summázata. Ez az, amiben újra és újra találkozhatunk az Evangélium rövidített tartalmával.

Történészek állítják, hogy a rózsafüzér eredete a 9. századi Írországból van. Abban az időben, ahogy ma is, a 150 zsoltárt tartalmazó Zsoltárok könyve nagyon fontos imakönyv volt a szerzetesek körében. A szerzetesek és a papi klérus tagjai is, órákon keresztül recitálták ezeket a zsoltárokat. A kolostor környékén élő emberek csodálták és tisztelték ezt az állhatatos imádkozási szokást, de mivel olvasni nem tudtak, ők nem gyakorolhatták ezt az imaformát. Ezért egy szerzetes indítványozta a kolostor környékén élő embereknek, hogy imádkozhatnának a 150 zsoltár helyett 150 Miatyánkot, s hogy számolni tudják az imákat, tegyenek egy erszénybe 150 kavicsot. Később egy kötélre kötöttek 150 vagy 50 (a 150 egyharmadát) csomót, és ezt használták a számolásra. Végül egy kis zsinór terjedt el, melyre 50 darab kisebb fadarabot kötöttek rá.

Damiáni Szt. Péter (+ 1072) említést tesz arról, hogy ehhez az ima-

formához elkezdték hozzáadni az Angyali üdvözetet (Lk 1,28). Nemso-kára az Angyali üdvözet átveszi az 50 Miatyánk helyét, illetve a két imádságot egyesítették.

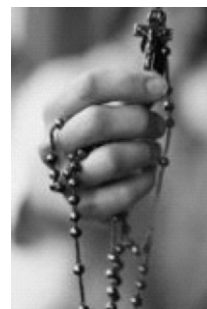
1208-ban megjelenik a Szűzanya Szent Domonkosnak, és mint új és hathatós fegyvert ajánlja neki a rózsafüzért. Domonkos "feléleszti és elterjeszti" rendjében, és a rendhez közelállók között a rózsafüzért. 1365 körül az Üdvözlégyeket tizedekre csoportosították és egy Miatyánkot szúrtak minden tized elejére. 1409 táján alkalmi gondolatokat - meditációkat - csatolnak az egyes Üdvözlégyekhez. 1470-től a domonkos, a ciszterci és a karthauzi rend elterjeszti az egész Nyugati Egyházban az "új rózsafüzért". 1480-tól kezdve már teljes bizonyossággal tudhatunk róla, hogy a keresztények 15 „titok” segítségével imádkozva meditáltak, elmélkedtek Jézus életéről, szenvedéséről és megdicsőüléséről. A rózsafüzér titkai hosszú ideig három sorozatot alkottak: örvendetes, fájdalmas és dicsőséges titkokkal. Ezt II. János Pál pápa egészítette ki a világosság titkaival 2002. október 16-án

Az a kifogás, miszerint a Rózsafüzér, és azon belül az Üdvözlégyek Máriának szólnak, és ezzel megsérti a hívő és az Úr kapcsolatát, egy tévesen értelmezett elgondolásból fakad. Forduljunk II. János Pál leveléhez: "Egy dolog világos: ha az Üdvözlégyek ismétlése közvetlenül Máriához fordul, a szeretet aktusa övele és őrajta keresztül Jézusnak szól... Azaz bár Máriát szólítjuk meg, de nem magáért a megszólításért, hanem azért, hogy Márián – a Jézushoz legközelebb álló személyen – keresztül szemléljük "Krisztus arcának szépségét, és újra és újra visszatérjünk a történelem azon szent pillanatához, Istennek azon hatalmas tettehez, amely során "az Ige

testté lett" (Jn 1,14).

Az Üdvözlégyek ismételtetése a rózsafüzérben Isten gyönyörűségének hullámhosszára hangol minket: ujjongás, csodálat, hódolatteljes meghajlás a történelem legnagyobb csodája miatt." Tehát, Szent Pál kifejezésével élve, Máriát követjük (vö. 1Kor 4,16; 11,1; Fil 3,17; 1Tessz 1,6; 2Tessz 3,7; Zsid 6,12), amint ő az üdvörténet nagy pillanatait szívébe fogadta, és el-elgondolkodott rajtuk (vö. Lk 2,19.51), és így tesszük ezt mi is vele együtt, hogy így a bennünk lévő Krisztus (vö. Róm 8,10; Kol 1,27; 1Jn 4,12) egyre növekedjék (vö. Lk 2,40.52).

A rózsafüzér kifejezetten szemlélődő ima, amelyre rá kell készülni lelkileg, és amelyre időt kell szánnunk. Ha ezt nem tesszük magunkévá, akkor az egyébként oly eleven ima üresen fog kongani a lelkünkben. VI. Pál szavaival: "Szemlélődés nélkül a rózsafüzér lélektelen test, s mondása azzal a kockázattal jár, hogy formulák mechanikus ismétlése lesz... A rózsafüzér mondása természete szerint nyugodt, szinte késleltetetten lassú ritmust igényel, ami elősegíti az imádkozóban az elmélkedést az Úr élete misztériumairól, melyeket annak szívéen keresztül lát, aki a legközelebb állt az Úrhoz, s melyekből elmondhatatlan gazdagság fakad."

Gál István Attila
Római Katolikus segédlelkész